

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

Anul III. Nr. 128.

Constanța, Duminică 16 Iulie 1895.

20 bani număr

Constanța 15 Iulie 1895.

Aspirațiunile Bulgarilor

De când cu evenimentele din Bulgaria al căror desnodământ au avut un rezultat atât de trist, pentru *independentiștii* bulgari, totă presa din țară și chiar cea din străinătate se ocupă de afacerile bulgare. — Să dăcem și noi două vorbe pentru Bulgarii din provincia noastră.

Sunt în principatul vecin trei curente politice cu vederi și aspirațiuni diferite. Unii, a căror căpetenie sunt mitropolitul Clement și Caraveloff, urmăresc încorporarea la Rusia a întregului Orient european, fără nici o condiție: aceștia sunt panslavistii din școala generalului Ignatiev.

Alții, mai puțini la număr, cu actualul minister al d-lui Stoiloff și principele Ferdinand în cap, urmăresc o Bulgaria, mărită cu Macedonia și Dobrogea, sub protectoratul Rusiei. În acest scop o deputație a fost trimisă mai zilele trecute la Petersburg compusă din mai mulți membri ai Sobraniei cu Președintele ei și Mitropolitul Clement în frunte, spre a cere Țarului Rusiei iertare, recunoșterea principelui și protecțiune pentru scopurile ce urmăresc.

Cel de al treilea partid, al cărui șef era Stamboloff, care a înființat și guvernat Bulgaria până anul trecut, urmăresc o Bulgaria mare și prosperă, între Dunăre și Dardanele, dar absolut de sine stătătoare, fără nici un amestec, direct sau indirect, al Rusiei.

Stamboloff a făcut anexarea Rumeliei orientale și a pregătit anexarea Macedoniei printr-o revoluție internă ce trebuia să se nască, dar care a izbucnit în mod intempestiv, Stamboloff nefiind la putere.

Omorirea acestui înfocat patriot bulgar și evenimentele ce i-au suc-

cedat se pare că vor schimba cu desăvârșire fața lucrurilor în Bulgaria.

Puterile centrale ale Europei, Germania, Austro-Ungaria și Italia, la cari s'au asociat Englitera și România, până aci favorabile politicii bulgare a lui Stamboloff, au intervenit, dând a se înțelege că nu permit îndeplinirea planurilor rusofililor. Această intervenire va avea ca rezultat imediat înăbușirea insurecțiunii izbucnite în Macedonia.

Câteși trele partidele politice existente la vecinii noștri sunt minate de un patriotism prea înflăcărat și de aci s'gduiturile teribile la care asistăm de la întemeierea Bulgariei și până acum.

Idealul panslavistilor de a stăpâni centrul și orientul Europei, e mare, e grandios negreșit, dar e imposibil de realizat acum; și tot atât de imposibilă e o Bulgaria mărită sub protecțiunea Rusiei, în care s'ar cuprinde și Dobrogea, pentru aceleși motive că statele centrale nu o permit; și sunt încă destul de puternice spre a face ca cuvântul lor să aibă trecere la Curtea rusească, mai cu seamă când la protestul lor s'asociază și Regina-Împărăteasă a Indiilor.

Așa dar să se astempele patrioții utopiști bulgari; idealul lor se poate realiza numai când Rușii își vor modifica marș rutul spre Stambul prin Marea Baltică și Canalul de la Manche

Cât pentru cei ce țintesc la anexarea Dobrogei, cu *prețul independenței terii lor*, acesta e o politică și miopă și prea aventurieră.

În Dobrogea sunt abia 30,000 suflete locuitori bulgari, dintre care în județul Constanța numai 9,000.

Români sunt peste tot în mare majoritate, iar în acest județ sunt peste 70,000 suflete, restul tătari, turci și greci asupra cărora Bulgarii n'ar trebui să aibă nici o aspirație.

Cu ce drept dar Bulgarii din principatul vecin aspiră la alipirea și stăpânirea Dobrogei?

Nu-i cu lopata, ci cu judecata.

Stamboloff

Stamboloff nu mai este.

Nu fără emoțiune scriu aceste rânduri asupra ilustrului patriot bulgar, care a căzut victima celui mai odios atentat. În timp de aproape trei ani, cât am reprezentat România la Sofia, am putut cunoște de aproape, aprecia și admira pe acest eminent bărbat de stat. Ca un respectuos prios de întristarea ce mi-a pricinuit mărta sa prematură, țin să notez aici câte-va impresiuni din relațiunile personale ce am avut cu marele reposat de ieri.

Rar am cunoscut un om mai ager la minte, mai simpatice și mai fermecător în forme, mai hotărât și mai energic în acțiuni, de cât Stamboloff. Vecinic cu surisul pe buze, foarte glumeț și arătând voios un șir strălucitor de dinți frumoși, figura fostului dictator al Bulgariei, lua însă un caracter de asprime, îndată ce era vorba de neumeratele întreprinderi ce se urziau în contra siguranței Principatului: iar vorba lui era vorbă, scurtă, gravă, trădând o decisiune imbrănbilă. În fața interesului major al patriei, absolut nici o considerațiune nu mai putea avea întruire asupra lui. Ast-feri, a fost nevoit să execute pe doi din cei mai buni prieteni ai sei: Nabokoff și Panița, dovediți ca conspiratori. Există o fotografie foarte curioasă, reprezentând pe Stamboloff între Nabokoff și Panița; câte-șf trei au avut o mărta tragică.

Am cunoscut pe Stamboloff în epoca sbuciumată, care a urmat abdicarea prințului de Bättenderg, între anii 1888 și 1891, epocă semnalată prin complotul lui Panița și asasinatul tinărului ministru Belcef. Primul ministru 'mi s'a înfățișat tot-d'a-una ca un patriot arzător, ca un profund politic, ca un diplomat de o neîntrecută dibăcie, care a știut să conducă, cu mare tact, afacerile principatului în mijlocul greutăților de cari era înconjurat.

S'a imputat lui Stamboloff, adesea cu drept cuvint, o asprime, care mergea până la cruzime. Nu trebuie însă să uităm situațiunea anormală în care se afla Bulgaria; aceasta, fără energia lui Stamboloff, nu ar fi unde este astăzi. Se poate zice, fără exagerare, că constituirea și organizarea principatului, i se datorează aproape exclusiv lui.

S'a imputat asemenea lui Stamboloff puțina șocoteală ce ținea de regimul reprezentativ; el și da bine seamă că

parlamentarismul bulgar era un pur simulacru. Îmi spunea singur. Într-o zi, cu imaginile de cari se servea obicnuit, drept răspuns acelor ce-i reproșeau că violează Constituțiunea: că Constituțiunea este ca o fată frumoasă, a cărei dragoste trebuie silită.

Stamboloff nu-și făcea nici o iluziune asupra pericolelor cari l'amenințau viața.

Asasinii au încercat, deja o dată, să-l omore, și au nemerit pe Belcef, care era alături de dânsul; ceea ce nu a împedicat pe vrajmașii lui să meargă cu infamia până a l'acuză pe dânsul de omor. Stamboloff mi-a repetat atunci că se consideră ca fiind într'un rebel permanent și se așteaptă la un glonț sau la o lovitură de pumnal, în ori-ce minut din zi sau din noapte.

Foarte curajos, el își expusese viața și fusese rănit în rebelul cu turcii, ast-fel că imagina permanentă a morții ameunțătoare nu-l speria, nici l'facea să devieze cătuși de puțin din drumul ce-și croise, pentru independența patriei sale.

Stamboloff era o pildă vie a adevăratului democrat; disprețuind profund maimuțăriile și rafinăriile vieții luxoase, traiul său era un model de modestie și cumpărare. Pe cât era de neindurat cu inimicii patriei sale, pe cât era de demn și de țanțoș cu cei mari și înfrânși, pe atât era de blând și bine-voitor cu cei slabi și cu cei săraci.

Precuparea lui constantă era să asigure clasei muncitoare un trai cât se poate mai bun și să-i dea o justiție nepărtinitoare. Numai grație înțeleptei sale politici economice, se poate explica cum Bulgaria, în câțiva ani numai, a făcut progresele cari uimesc pe străini.

O nemulțămire avea de căpetenie: nemăsurata voință a principelui Ferdinand, de a fi cât mai curând și cu ori-ce preț recunoscut de puteri. Cu pătrunderea omului superior, care caută forța adevărată, iar nu iluziunea ei, Stamboloff nu înțelegea acea pripă febrilă a suveranului său, de a fi recunoscut. De multe ori mi s'a tânguit: «Eu cred că e rău să forțăm lucrurile și prefer această situațiune care ne permite să ne organizăm și să ne întărim.

«Suntem în excelente raporturi cu Turcia, avem sprijinul amical al Angliei, Germaniei, Austro-Ungariei și Italiei. Ce am căpăta mai mult, reînviind relațiunile diplomatice cu Rusia?

«Agenții acestei puteri, periculoase pentru noi, ar reîncepe intrigile și agitațiunile lor în Principat.

«Incapățănarea prințului Ferdinand ne va pricinui mari neajunsuri.»

Profeția marelui patriot s'a realizat mai curând de cât credea chiar el însuși căci toate evenimentele ce s'au desfășurat în Bulgaria în timpul din urmă sunt consecința acestei ambițiuni deșarte a principelui Ferdinand.

În această repede știța biografică,

am lăsat la s'arșit calitatea lui Stamboloff, care era mai prețioasă pentru noi: simpatia lui sinceră pentru țara noastră, isvorată fie din considerațiuni politice, fie din șederea lui în România. Nu este locul nici momentul să spun aici ideile ce de atâtea ori Stamboloff mi a dezvoltat, cu privire la relațiunile dintre România și Bulgaria. Atât voi zice că pătrundea de minune însemnătatea politică, ca aceste relațiuni să fie din zi în zi mai prietenești. Făcând aluziune la această prietenie, fostul prim-ministru mi-a scris, pe un album, următoarele două versuri în bulgărește (căci Stamboloff era poet, din când în când):

«Prin unire, popoarele se întăresc.
Prosperă și devin fericite.»

La banchetul ce, după obiceiă, Union Club mi-a oferit când am părăsit Sofia, în Mai 1891, Stamboloff a pronunțat un discurs, care a făcut mare senzațiune, atât prin elocința sa cât mai cu simă prin sentimentul de iubire și de recunoștință ce a exprimat că are pentru România.

Iată de ce noi, Români, trebuie nu numai să compătimim de sorta tragică a acestui martir, care a căzut jertfă patriotismului său, dar mai cu seamă să fim îngrijați de disparițiunea celui mai bun prieten al României, în Bulgaria. Toată Europa este naturalmente neliniștită că a pierdut cel mai puternic și mai înțelept element de ordine și pace în Orient; dar, prin pozițiunea lor, Români mai mult ca ori-cine, trebuie să fie acum foarte atenți la desfășurarea evenimentelor din Peninsula Balcanică.

Prin urmare, nu numai din punct de vedere uman, dar și din acest punct de vedere al siguranței păcii europene, cabinetul bulgar, prezidat de d. Stoiloff, are o mare răspundere că a împiedicat pe Stamboloff să plece în străinătate; mai cu deosebire mă mir de d. Nacevici că, fiind părtaș al acestei grave rezoluțiuni, nu a asigurat viața marelui patriot.

Când oasiunile se vor mai fi calmat, când principatul va avea de străbătut mari dificultăți politice, atunci Bulgarii vor simți ce bărbat de stat au pierdut, vor plânge amar pe Stamboloff și vor blestema pe ucigașii cari l'au răpit în florea vârsei.

Noi, chiar de acum, depunem o floare de regret pe mormântul acestui simpatic filo-român.

T. G. Djuvara.

(Gaz. Poporului).

Afacerile Societății „UNIREA”

Există în București un ziar quotidian cu numele «Resboiul», căruia, dintr'o campanie cu un alt *Resboiul*, i-a rămas supra numele de *Resboiul lui Weiss*, după editorul—proprietar al fâiei.

Acest *Resboiul*, purta până mai

deună și un adevărat rebel societății de asigurare mutuală «Unirea».

Acum, cu ocazia lichidării grupului 1895 de asigurați la Secția Vișit, *Resboiul* a fost silit nu numai să desarmeze, dar încă să facă cele mai mari elogii acestei instituțiuni românești.

Eată ce citim în ziarul *Timbul* de la 9 curent:

Citim în *Resboiul* o serie de articole prin care d'o parte dă pe față arătând nume proprii, neajunsurile ce le sufer asigurații de viață dela societatea *Dacia-România*, iar d'alta parte ridică în slava cerului societatea mutuală *Unirea*, care, cu ocaziunea lichidării grupului 1895, dă celor l'alte societăți exemplul cel mai frumos, restituind depozitele grupului cu o fructificare din cele mai avantajoase.

Resboiul citează între alți participanți al grupului 1895 pe d. Dimitrie Butculescu, deputat, care depunând 2500 lei a primit 5000 lei; pe d. Gavril Athanasiu, din Bărlad, care a depus 950 lei și a primit 1628 lei; pe d. Dimitrie Teodora, din Galați care a depus 925 lei și a primit 1600 lei; d. Radu Rosvonescu, din București, depunând 5250 lei s'a lichidat cu 9321 lei; d. Marin Vasiliu, din Vlașca, a depus 950 lei și s'a lichidat cu 1499 lei, d. George Ioanescu, din Vlașca a depus 950 lei și s'a lichidat cu 1638 lei; d. Dobre Gh. Nuteanu, din Vlașca, a depus lei 750 și va primi 1380 și asemenea pentru toți participanții din toate județele.

Resboiul relevă faptul că la societatea *Unirea* nu se acordă beneficii frumoase unui asigurat cunoscut și apăsător de loc celor-l'alți și toți d'o potrivă participă la beneficiu. *Unirea* este credincioasă principiului de egalitate ce trebuie să domnească între toți participanții aceleiași grupe.

Elogiile ce le aduce *Resboiul* societății *Unirea* sunt cu atât mai prețioase cu cât *Resboiul* nu se numără printre amicii societății *Unirea*, în contra căreia a scris nu de mult articole destul de violente.

Administrația societății *Unirea* dovedind prin fapte că atacul era injust și neîntemeiat, *Resboiul* a desarmat și la rândul său a trebuit să recunoască că o societate ca *Unirea*, care nu hrănește sinecure gras plătite, nu plătește lefari enorme ca *Dacia-România*, nu are de satisfăcut acționari cu dividende grele, este

mai în măsură de cât ori-ee altă societate să fructifice în mod sincer depozitele asigurațiilor sei și să le dea beneficii frumoase.

Nu putem de cât să exprimăm dorința ca societatea *Unirea* să pre-severeze în această cale căci favoarea publică, în disprețul tuturor intrigilor, se va îndrepta din ce în ce mai mult spre dânsa.

Evenimentele din Sofia

Telegrama reginei Victoria

Sofia, 20 Iulie.

O primă telegramă pe care regina Victoria o trimisese agentului diplomatic al Agliei, zicea: «Sunt înspăimântată de teribilul atentat în contra lui Stambulof și doresc a-î exprima simpatiile mele. Vă rog să-mi trimiteți știri».

Regina a telegrafiat după mărtea lui Stambulof pentru a exprima familiei sentimentele sale de adâncă părere de rău și de simpatie.

Inmormântarea.—Cortegiul

Sofia, 20 Iulie.

Inmormântarea lui Stambulof s'a făcut la 2 ore după amiază, în mijlocul unei mulțimi considerabile. S'a în- depus peste 300 de corône, printre care, una a imperatului Frantz Ioseph, a regelui României, a reginei Englierei, a orașului Roma, a prinților Enrie și Ioseph de Battenberg, a Exarcului bulgar, etc.

Agenteii diplomatici, care urmau pe jos cu soțiile lor, au trimis de asemenea corône.

Partizanii lui Stambulof din toate părțile Bulgariei au trimis corône și deputațiuni. Diferite societăți de asemenea.

Nici un reprezentant al guvernului său al curții nu a asistat.

Mitropolitul Partheni, înconjurat de un cler numeros, a dat prima bine-cuvântare.

Corônele erau duse de copii care u-ablau în șiruri îndoite. Clerul din Sofia preceda carul, după care veneau familia și intimii printre cari d. Petkoff.

Îndată după aceștia urmau membrii corpului diplomatic, apoi reprezentanții presei, deputațiunile și o mulțime numeroasă înaintea casei lui Stambulof nici o poliție ceea ce face ca cortegiul să înainteze cu greutate și să fie întrerupt de mulțime.

Un incident.—Panica

Cortegiul s'a oprit la locul atentatului, care e în aceeași stradă cu casa lui Stambulof; după rugăciunea d. Petkoff a rostit un discurs, zicând: «Aci omul cel mai bun și care a făcut atât pentru patrie a căzut sub loviturile unor omoritori plățiți».

În acest moment cine-va din mulțime a strigat: «Minți!». Aceasta a produs o panică teribilă; copii, cari duceau corônele, le-au aruncat jos, din toate părțile se auzeau strigăte de spaimă. Întregul cortegiul s'a precipitat pe trotuare; mai multe persoane au fost trântite. Poliția a intervenit și a restabilit ordinea.

După ce s'a recăpătat liniștea, un ofițer de poliție a declarat că a fost trimis să însoțească cortegiul pentru ca asistenții să nu fie striviți.

Organul lui Stambulof

Swoboda, care dă portretul lui Stambulof, publică un articol fulgerător în care zice că inamicul lui Stambulof pot triumfa acum; el nu li va mai împedeca de a prezenta Țarului pe o tavă sârmăna Bulgarie. Ziarul găsește de asemenea o coincidență între atentatul și primirea Bulgarilor de către Țar.

După inmormântare.—O manifestație ciudată.

Sofia, 20 Iulie.

După inmormântarea lui Stambulof, mulțimea a voit să manifesteze înaintea agenției Franței.

Un grup a voit să mulțumească agentului pentru atitudinea presei franceze în chestiunea atentatului.

Poliția și cavaleria au împrăștiat mulțimea.

La cimetâr

Sofia, 21 Iulie.

După incidentul de la locul atentatului, cortegiul funebru al lui Stambulof a luat contrariu programul, un drum direct trecând pe dinaintea fostului palat al regentei.

La sosirea la biserică, acesta era aproape plină; cea mai mare parte a cortegiului a trebuit să rămâie afară. Ceremonia a fost foarte scurtă și de teamă de noul dezordine, s'a renunțat să se pronunțe discursuri, atât la biserică cât și la cimitir.

La sosire cosciugul a fost luat din car și dus dela stradă și până la gropă de patru amici ai defunctului, cari se schimbau.

Cimitirul, situat la o oră de distanță, era plin de lume; erau de față mai multe mii de persoane. Agenții diplomatici au făcut întregul drum pe jos. Cimitirul era ocupat de poliție și de trupe.

Scene barbare

După ceremonia religioasă, în momentul când cosciugul cobora în gropă, niște strigăte ascuțite și flăerături s'au auzit de din dosul poliției. Geandarmii au împrăștiat repede pe manifestanți.

Dintr'o altă parte a cimitirului s'a auzit o muzică și strigăte de bucurie. Totă poliția s'a îndreptat îndată spre partea aceea. Mii de curioși se aflau acolo; socialiști și alții cu drapelul celebrau mărtea lui Stambulof pe mormintele condamnaților lui omorului Belcef.

S'a rostit un discurs foarte violent în contra memoriei lui Stambulof; apoi s'a făcut bine-cuvântarea mormintelor, în urmă noul discursuri.

Poliția nu a avut nici un motiv de a interveni (!).

Viena, 21 Iulie.

Corespondentul particular al lui *Fremdenblatt* la Sofia motivează panica ce s'a produs la înmormântarea lui Stambulof prin faptul că amicii defunctului și Kavașii consulatelor au luat revolverele în mână pentru a se apăra, dar nu s'a tras nici un foc.

Interpretul României și vice-consulul Serbiei au fost trântiți și călcați.

Corespondentul lui *Fremdenblatt* află că o cerere de protestare se va interpreta pentru lipsa de protecție pentru membrii corpului diplomatic.

Inmormântarea lui Stambulof

Asupra incidentelor petrecute Sâmbătă la Sofia cu ocazia acestei înmormântări, găsim în *Fremdenblatt*, care a trimis la Sofia un reporter special, amănuntele următoare:

«După ce trecuse prima parte a cortegiului, ceremonia funebă suferi o întrerupere considerabilă în urma intervenției forței armate. Cortegiul se pusese în mișcare, precedat de 120 copii cari purtau corône, apoi urmau corul bisericesc, preoțimea, familia, diplomații, printre aceștia câți-va reprezentanți ai ziarelor străine, clubul Union și deputațiunile.

Publicul, bărbați, femei, copii, țărani și orașeni, ocupase strada; înainte de a se ridica cosciugul pe dric, poliția, temându-se de scandaluri, înștiința familia că roatele carului funebru, dat de municipalitate, au fost slăbite cu intenția ca cosciugul să se prăbușească. S'a constatat însă că știrea nu era adevărată.

Cortegiul mersese deja 200 pași și se opri pe locul unde a fost asasinat Stambulof. După o rugăciune scurtă, d. Petkoff ținu un discurs, zicând: «Suntem adunați pe locul unde a fost ucis Stambulof; care și-a câștigat atâtea merite pentru Bulgaria...» Atunci se auzi o voce din mulțime strigând: «Minți!»

O panică gróznică urmă acestei exclamațiuni.

Se auzi de odată un țipăt pătrunzător de durere. Dintr'o stradă laterală, 25 de gendarmi călări năvăliseră asupra mulțimei. Se ridică un șgomot confuz. Totă lumea e spăimântată, suntem înghesuți între 500 de oameni atât de strâns, că, în conștiință, nu pot spune pentru moment dacă s'a împușcat sau nu. Mai multe persoane însă, care stăteau mai departe, afirmă că au auzit și vădut împușcându-se în aer.

Eu am auzit numai strigătele: «Fugiți, fugiți se împușcă!»

Mulțimea fugi în toate direcțiunile. Unde se află în momentul acesta

reprezentanții diplomației nu știu, am văzut pe câte unul apărându-se de mulțime pentru a nu fi zdrobit.

Un gard, care desparte un loc viran, a fost dărâmat de mulțimea care fugea. Femei au căzut, doborâte de plânsete. În puține minute strada a fost golită. Cortegiul funebru se pune iarăși în mișcare. Locul pe care s'au întemplat ceneler povestite era presărat cu umbrele, bastoane, pălării și stofe rapte. Îndărătul carului, înconjurat acum de gendarmii, cortegiul se împreună iarăși. Muzica intonă din nou marșul funebru al lui Chopin. Dar amicii defunctului, femeile și reprezentanții corpului diplomatic nu mai urmăză carul.

O altă depeșă a lui *Fremdenblatt* afirmă că nu s'a tras nici o împușcătură, dar panica s'a mărit în strada Rakowski prin faptul că Stambulowitch și cavașii agenților diplomației ai Puterilor au scos revolverul pentru apărarea lor.

Vice consulul României și cel al Serbiei—afirmă *Fremdenblatt*—au fost trântiți la pământ și călcați cu piciorile; s'au sfărâmat umbrelele soțiilor agenților francez, român și sârb. Aflăm că s'a interpretat deja demers foarte energic de protestare contra lipsei de apărare a corpului diplomatic.

În strada Vitoș mai mulți băeți stăteau pe o grămadă de cărămiți

și când cortegiul se apropia, strigară: «*Jos Stambulof!*» Mulțimea, deja destul de nervoasă se speria și mulți fugiră.

Cortegiul a fost însoțit de un escadron de gendarmi, cavaleria patrula pe strade; orașul părea în stare de asediu.

În drumul spre catedrală—povestite *Neue Freie Presse*—panica s'a relnoit când copii, care purtasera cerșonele alergară spre a le re-lua. Reușiră în fine să culeagă corônele și liniștea se restabili.

De la catedrală, cortegiul se îndreaptă, prin strada Gării, la cimitir. Acolo erau adunate mase mari de oameni în jurul mormintelor lui Panița și complicilor sei, mormintele fiind decorate cu drapele bulgare și flori. Acesta a provocat o nouă spaimă printre asistenți, al căror număr se micșorase mult.

Dintre reprezentanții diplomației, numai cei ai Serbiei și României urmăseră cortegiul până la cimitir.

Aci a fost postată cavaleria pentru a împiedica un conflict între partizanii lui Stambulof și mulțime.

Așa funerariile lui Stambulof au oferit un spectacol foarte trist și foarte zdrobitor.

Sofia, 22 Iulie.

Ultimele informațiuni confirmă o mișcare resvrătitore în raionul frontierei de la Sud de Kustendil. Turcii au retras cea mai mare parte a

a posturilor de la frontieră în interior; probabil pentru a întări garnizoanele din partea Bulgariei.

Trei batalioane au plecat înapoi la frontiera din districtul Kustendil, mai cu seamă la Dubnitza.

Un batalion de trupe bulgărești a împrăștiat un mare număr de aventurieri armați, care așteptau ocazimea să treacă frontiera, mai cu seamă la Monastirillo, care a dat asil la un mare număr de voluntari.

Informațiuni

Vorbind în numărul trecut de îndrăzneala d-lui N. Mastero, Agentul de asigurare al „Naționalei” de a trimite primarilor rurali anunțuri fără timbru legal, n'am intenționat nici de cum a dice că d-lui Vasile Mastero, secretarul consiliului județian, fratele seă, ar fi știut ceva de această îndrăzneală. O scim prea bine că d.sa nu are absolut nici un amestec în afacerile de asigurare, văzându-și numai de treburile serviciului ca unul dintre cei mai corecți funcționari.

În gândul nostru a fost să arătăm că agentul N. Mastero profită de numele și pozițiunea fratelui seă spre a face reclamă fără parale.

Prin București se vorbește de un mandat european ce s'ar da României a restabili liniștea în Balcani.

Asemenea se vorbește de abdicarea principelui Ferdinand al Bulgariei.

Guvernul bulgar a cerut scuze pentru cele întâmplate persoanelor agenției române la Sofia.

LIBRARIA ȘI TIPOGRAFIA

„Universală”

+ 36—Piața Independenței—36 +

GR. M. GRIGORIU

+ 36—Piața Independenței—36 +

CONSTANȚA

LIBRARIA

Este asortată cu tot ce se atinge de articole de librărie; precum:

Papeterie bogat montată cărți scoastice, de științe și diferite Romane în limba

ROMANA ȘI FRANCEZA

Articole de pielărie, albume de fotografii și poezii, port-notise etc. etc.

Colecțiune de diferite tablouri, cornise pentru fotografii.

JUCARII DE COPII ȘI PAPUȘI.

Parfumerie și săpunuri, Note pentru Piano din țară și străinătate.

TIPOGRAFIA

Asortată cu diferite litere tăctura cea mai modernă poate efectua ori-ce lucrare precum:

Cărți, Ziare, Afize, Registre, Adrese, Circulări, etichete, Cărți de vizită de logodnă, bilete de nuntă, și de doliu.

Deposit de tot feul de imprimate și registre necesare Domnilor perceptori, Onor. Primărilor și Epitropilor de Biserici.

LEGATORIE DE CĂRȚI

Efectuarea prompte și prețurile cât se poate de moderate.